

[Schróder.]

ikke tro, for Kendsgerningerne viser, at det i særlig Grad er de smaa Mestre, altsaa de Mestre, der sidder daarligst i det, der antager Lærlinge. Hvis det var saa forfærdelig daarlig en Forretning, skulde man ikke tro, at det netop var der, Lærlingene blev anbragt.

Det ærede Medlem forsvarede endvidere den Lærlingesygekasse, som findes i København. Det viste sig, at jeg havde Ret i min Udtalelse, at det maaske var, fordi man mente, at der dér var en Læge, som havde særlig Begreb om Lærlingesygdomme. Men jeg tror, som jeg har udtalt før, snarere, at det gaar saadan, at naar en hel Del af disse unge Mennesker kommer sammen hos denne Læge, smitter disse Lærlingesygdomme, saa det vist snarere er til Skade end til Gavn, at man samler dem i een Sygekasse. Den Bekostning, der vil være forbundet med at afskaffe denne fælles Sygekasse og lade Lærlingene blive i deres gamle Sygekasse, er dog noget, man kan komme over. Det ærede Medlem har selv for nogle Rigsdags-samlinger siden været med til at vedtage en Lov, hvorved Sygekasser maatte ophæves, og hvorefter de maatte sende deres Medlemmer ind i andre Sygekasser. Disse Forhold vil nemt kunne ordnes i Praksis.

Det ærede Medlem udtalte nogle Betæneligheder vedrørende en Bestemmelse i Loven, idet han sagde: Hvad skal man nu gøre, hvis en Lærling forlader Læren for at faa en højere Løn? Ja, vi har jo § 27, 1ste og 2det Stykke, hvor det tydeligt siges, at hvis en Lærling forlader Læren, saa kan Voldgiftsretten afgøre, hvorvidt dette, at han kan tjene noget mere hos en anden Mester, til Trods for, at han er indgaaet paa at skulle blive hos denne Mester for denne eller hin Løn, kan kaldes gyldig Grund til at forlade Læren.

I øvrigt fik jeg det Indtryk, og jeg vil haabe, at jeg har Ret, at de to ærede Ordførere var Tilhængere saavel af en bedre Uddannelse af Lærlingene som af tvungne Læreprøver. Men hvis det er Tilfældet, hvorledes vil saa de to ærede Medlemmer kunne modsætte sig, at der oprettes Lærlingenævnet til at paase, at Lærlingene faar en god Uddannelse? For, som jeg sagde før, Loven gælder jo kun for de daarlige Mestre, paa samme Maade som Ægteskabsloven kun gælder for daarlige Ægteskaber; hvor Forholdene er, som de skal være, er der ikke Spor Grund til at være bange for Lovbestemmelser. Men hvis det er Tilfældet, at de ærede Medlemmer kan gaa med til Oprettelsen af Lærlingenævnet og

Lærlingekommissioner — det er jo nu efter Ministerens Udtalelser ikke aldeles sikkert, at det behøver at blive netop efter den Affattelse, som staar her i Lovforslaget —, saa er vi da endelig enige om noget, og saa maa vi se, om vi kan tale os til Rette om Divergenserne, saa for saa vidt ser jeg ikke saa sort paa Forholdene, som den højt-ærede Minister gjorde for et Øjeblik siden, for saa vidt naturligvis, at jeg har opfattet de to ærede Ordførere rigtigt i deres Udtalelser om Læreprøve og Uddannelse.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen kunde for Handelens Vedkommende ikke gaa med til Lovforslaget, men heldigvis erklærede det ærede Medlem jo, at han kun talte paa egne Vegne, og det er jeg i øvrigt glad for, thi dette betyder, at muligvis andre indenfor Handelsstanden udmærket kan gaa med til det, bl. a. tror jeg, at Handels- og Kontormedhjælperne vil være villige til at snakke med om dette Spørgsmaal. At vi trænger til en saadan Lov, beviste det ærede Medlem Hr. Hendriksen selv, idet han udtalte, at der burde være oprettet skriftlige Kontrakter i langt flere Tilfælde, end sket er; det vil med andre Ord sige, at det Tilsyn, som Øvrigheden i Øjeblikket fører, er rent ad Hækkenfeld til, og at vi trænger til et andet Tilsyn. Men hvad har det ærede Medlem saa mod Lærlingenævnet og Læreprøver? Ja, for Handelens Vedkommende bliver det ganske vist noget andet end Læreprøver, der skal afholdes.

Det ærede Medlem fortalte, at jeg var galt afmarcheret, fordi jeg havde mine Betæneligheder ved de Undtagelsestilfælde, der nævnes i § 2, 3die Stykke, 1ste, 2det og 3die Punkt, men jeg maa gøre opmærksom paa, at jeg til de første Undtagelser, der nævnes, maatte sige: Ja, det faar være! Men jeg var betænkelig, da vi naaede til Telefonpasning, Stenografering, Bogholderi og Regnskabsføring, og endvidere udtalte jeg, at jeg under Behandlingen af Handelens Forhold i et Udvalg kunde ønske at høre, hvorledes Handelen, derunder ikke alene Principalerne, men ogsaa Medhjælperne, ser paa disse Undtagelser. Jeg beklager, hvis jeg skulde være saa forfærdelig galt afmarcheret, jeg haaber dog, at det ærede Medlem, hvis han kommer ind i Udvalget, ikke vil modsætte sig, at man forhandler med de Parter, jeg nævnte her, om, hvilke Synspunkter de har.

Saa sagde det ærede Medlem, at vi var enige om en Kritik af § 21, 4de Stykke. Jeg maa nu beklage, at vi ikke er helt enige. Den Kritik, jeg fremførte mod § 21,